№ 53. Wtorek 5. Marca 1872. Rok 62.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył na najuniżeńsze przedstawienie ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych najwyższem postanowieniem z 17. lutego b. r. mianować z powodu przeniesienia c. k. dyplomatycznego ajenta i jeneralnego konsula barona Gustawa Schreiner na własne żądanie w stan rozporządzalności c. k. jeneralnego konsula w Odessie, radcę ministeryalnego Józefa Cischini c. k. dyplomatycznym ajentem i jeneralnym konsulem w Egipcie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył na najuniżeńsze przedstawienie ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych najwyższem postanowieniem z 14. lutego b. r. udzielić dyplomowi nominacyjnemu dotychczasowego konsula północno niemieckiego Karola Ludwika Waecker-Gotter mianowanego ces. niemieckim jeneralnym konsulem w Peszcie najwyższe exequatur.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej z 1. bm. obecni byli Ich Ex.: prezydent rady ministrów książe Adolf Auersperg, minister spraw wewnętrznych bar. Lasser, minister skarbu baron de Pretis i minister dr. Unger.

Rozpoczęła się dyskusya nad ustępem elaboratu podkomitetu, stanowiącym, że dla Galicyi utworzony zostanie przy najwyższym trybunale osobny senat, którego stosunek do innych senatów określi ustawa państwowa.

Deputowany Tomaszczuk oświadczył, że koncesya stanowiłaby pożałowania godny uszczerbek w jedności sądownictwa i że głosować będzie za nią chyba pod warunkiem, ażeby senat galicyjski pozostał integralną częścią najwyższego trybunału i brał udział w jego plenarnych posiedzeniach.

Dr. Grocholski oświadczył, że życzeniem kraju jest, ażeby najwyższy trybunał sądowy znajdował się w Galicyi. Mowca żądał, ażeby językiem urzędowym senatu był język urzędowy sądów galicyjskich.

Dr. Herbst sprzeciwiał się temu żądaniu, gdyż według statutu najwyższego trybunału język niemiecki jest urzędowym. Przy głosowaniu upadł wniosek dr. Grocholskiego a komisya konstytucyjna przyjęła ustęp elaboratu w stylizacyi przez podkomitet ułożonej.

Następnie zastanawiała się komisya nad finansową stroną elaboratu:

Dr. Grocholski oświadczył, że galicyjscy deputowani nie mogą w żaden sposób przyjąć kwoty, którąby nie dorównała rzeczywistej potrzebie. Ustawa skarbowa z r. 1871 nie może być za normę uważaną, gdyż od tego czasu wzrosły potrzeby. Mowca postawił zatem wniosek, ażeby ustawa skarbowa na r. 1872 służyła za normę w tej mierze.

Dr. Herbst żądał, ażeby wniosek dr. Grocholskiego usuwający zupełnie wniosek elaboratu odesłany został do podkomitetu. Według wniosku dr. Grocholskiego Galicya odnosićby mogła znaczne korzyści finansowe kosztem krajów, w których zaoszczędzono pewną sumę w administracyi politycznej.

J. Ex. prezydent rady ministrów książe Adolf Auersperg oświadczył, iż należałoby tę może najważniejszą kwestyę odesłać jeszcze do podkomitetu dla gruntownego jej zbadania. Galicya otrzymać powinna środki rozwoju ale z drugiej strony wątpliwości przez dr. Herbsta przytoczone muszą być usunięte.

Dr. Demel sprzeciwiał się odesłaniu tej sprawy napowrót do podkomitetu, gdyż wniosek swój postawił podkomitet po porozumieniu się z rządem.

JEx. książe Adolf Auersperg dziwił się, że w podkomitecie deputowany galicyjski nie ujmował się z należytą energią za tą sprawą. W podobny sposób odezwał się także dr. Herbst.

JEx. minister skarbu baron de Pretis oświadczył, że z stanowiska zajętego w obec tej sprawy przez galicyjskiego deputowanego wnosił o jego zadowoleniu z wniosku podkomitetu.

Dr. Zyblikiewicz odpowiedział na to, że w podkomitecie zajął stanowisko rezolucyi galicyjskiej. W tej chwili zaś, gdy podstawą obrad są tylko wnioski podkomitetu, musi przeciw nim wystąpić. Mowca żąda, ażeby suma ryczałtowa oznaczoną została podług ustawy skarbowej na r. 1872..

Dr. Herbst podniósł jeszcze i tę zasadniczą kwestyę, czy ma być oznaczona tylko jedna kwota ryczałtowa czy dwie kwoty t. j. na szkoły i na polityczną administracyę

Dr Grocholski żądał, ażeby ustanowioną została jedna kwota a sejmowi pozostawić należy jej użycie według potrzeby.

Na tem skończyło się posiedzenie.

— Na następnem posiedzeniu komisyi konstytucyjnej z 2. bm. JEx, minister skarbu baron de Pretis wyjaśniał stanowisko rządu i wykazywał, że właściwie tylko rezultat i rzeczywiste wydatki mogą być normą przy oznaczeniu ryczałtowej kwoty dla Galicyi. By jednakże okazać, że rząd dąży szczerze do zgody, oświadczył mowca w imieniu ministerstwa, że nie sprzeciwia się wzięciu za podstawę przy oznaczeniu kwoty ryczałtowej preliminarza na r. 1871. Obliczenie kwoty tej na podstawie preliminarza za r. 1872 nazwał mowca rzeczą niemożliwą. W końcu dodał minister, że tylko przy pierwszem oznaczeniu za miarę wzięty być może preliminarz na r. 1871 rewizya zaś odbyć się musi zawsze na podstawie istotnych rezultatów.

Dr. Brestel ubolewał, że sprawy tej nieodesłano napowrót do podkomitetu, który byłby cyframi wykazał o jaką kwotę właściwie chodzi. Mowca ponowił wniosek odesłania tej sprawy napowrót do podkomitetu. Dr. Herbst nie zgadzał się na ten wniosek, bo podkomitet nic mógłby podać dat szczegółowych.

Dr. Zyblikiewicz dowodził, że przy oznaczeniu kwot ryczałtowych tylko preliminarze służyć mogą za podstawę. Galicya żąda tylko środków potrzebnych niezbędnie na utrzymanie istniejących obecnie zakładów.

Baron Tinti popierał wniosek rządowy i sprzeciwiał się wnioskowi dr. Brestla.

Gdy po dłuższej dyskusyi dr. Grocholski oświadczył, że zgadza się na oznaczenie dwóch kwot ryczałtowych wniosek dr. Brestla został odrzucony.

JEx. książe Adolf Auersperg oświadczył, że rząd okazał gotowość, do wszelkich koncesyi dla ułatwienia ugody i niezawodnie występował zawsze w obronie interesów Galicyi. Tak też postąpił sobie i z dzisiejszym podanym przez ministra skarbu. Jednakże preliminarz na r. 1872 nie może być wzięty za podstawę już z tego powodu, że jeszcze nie obradowała nad nim izba.

Dr. Demel wzywał galicyjskich delegatów, ażeby zgodzili się na wniosek pośredni pomiędzy projektami rządu a podkomitetu gdyż w przeciwnym razie na nich spadnie wina, że ugoda z Galicyą do skutku nie przyszła.

Dr. Brestel postawił wniosek następujący: Z zamknięcia rachunków w latach: 1868, 1869, 1870 i 1871 zbadać należy, jaka w procentach oznaczona kwota z całej sumy preliminowanej przypadała w przecięciu na Galicyę, poczem kwota ryczałtowa dla Galicyi oznaczoną zostanie według tej sumy i preliminarza na rok 1872.

Na wieczornem posiedzeniu 2. b. m toczyła się dalej dyskusya, w której brali udział prawie wszyscy członkowie komisyi.

Dr. Grocholski oświadczył, że galicyjscy deputowani w tym punkcie nie mogą odstąpić od żądania pierwotnego, gdyż sejm galicyjski oświadczył, że kwota ryczałtowa odpowiadać powinna rzeczywistym potrzebom.

Dr. Brestel cofnął swój wniosek a dr. Zyblikiewicz postawił go napowrót. Komisya odrzuciła wnioski dr. Grocholskiego i dr. Zyblikiewicza.

Dr Zyblikiewicz żądał, ażeby sprawę tę pozostawiono w zawieszeniu, dopóki deputowani galicyjscy nie poinformują się o cyfrze z zamknięcia rachunków na rok 1871.

Baron de Pretis oświadczył gotowość przedłożenia tych cyfr. Pokazuje się z tego, że w wydatkach zwyczajnych na oświatę i polityczną administracyę okazała się w porównaniu z preliminarzem zaoszczędzona suma 263.000 złr.

Przy głosowaniu oświadczył dr. Zyblikiewicz, iż deputowani galicyjscy nie będą głosować. Komisya przyjęła wniosek podkomitetu o oznaczeniu kwoty ryczałtowej dla Galicyi.

Nastąpiła potem bardzo ożywiona dyskusya nad rewizyą kwoty ryczałtowej. Podkomitet zaproponował rewizyę co pięć lat, na co nie zgadzali się deputowani galicyjscy, gdyż okres ten wydaje im się zanadto długi. Komisya poruszyła cały szereg ważnych kwestyi a mianowicie o podstawie rewizyi o udziale deputowanych z Galicyi przy obradach nad tytułami budżetu „Oświata“ i „Administracya“. Decyzyę w tych kwestyach odroczyła komisya do następnego posiedzenia, które odbyć się ma dzisiaj.

Berlin. Sprawozdanie z obrad komisyi Izby panów, której ustawa względem nadzoru szkolnego do oceny przekazaną była, wygotował p. Kleist-Retzow.

— Na posiedzeniu z dnia 26. lutego przyjęła izba deputowanych projekt do ustawy, dotyczący uwolnienia od podatku klasowego i zniesienia podatku od rzezi i mlewa, wedle postanowień swej komisyi a nie wedle opracowania rządowego. Bezpośrednio potem cofnął minister skarbu całą tę ustawę. Deputowany Lasker korzystając z okazyi protestował przeciw temu krokowi. Kładł mocny na to przycisk, że rząd nie ma prawa wedle konstytucyi cofnąć projektu do ustawy bezpośrednio po jego przyjęciu przez Izbę, i że uprawnienie do tego uzyska dopiero po oddaniu postanowienia do Izby panów. Obrady nader ożywione nad tą sprawą trwały półtorej godziny i na tem się skończyły, że stronnictwo konserwatywne wszystkie wnioski lewicy odrzuciło i postępowanie rządu przeto pochwaliło. Polacy głosowali przy tej sposobności z liberalnymi przeciw rządowi.

— Z Bukaresztu telegrafują do „National-Zeitg.“: Dziś oddał rząd administracyą kolei żelaznych reprezentantowi Towarzystwa akcyjnego, radcy rejencyjnemu dr. Reinhardt. Sekwestracyą zniesiono, exploatacya będzie się dopełniała w imieniu i na rachunek Towarzystwa akcyjnego. Przedwstępne roboty do dalszej budowy linii po największej części już uskuteczniono. Przedsiębiorcy rozpoczną natychmiast roboty ziemne, skoro tylko powietrze na to zezwoli.

Londyn. Z powodu wyzdrowienia ks. Walii odbyło się dnia 26. lutego w katedrze londyńskiej nabożeństwo dziękczynne. Uroczystość tę opisuje „Engl. Corr.“ z dnia 26. lutego temi słowy: „Cały Londyn przywdział dziś szaty świąteczne: giełda, banki, bióra i sklepy są zamknięte; masy ludu poruszają się zwolna przez ulice, a wszyscy zgadzają się w tem, iż stolica Wielkiej Brytanii od lat 20 nie była świadkiem tak wspaniałej i imponującej uroczystości. Od godziny 6tej rano toczyły się powozy ku katedrze św. Pawła, gdzie się miało odbyć nabożeństwo dziękczynne, a entuzyazm ludności angielskiej był niezmierny. Weszło już u nas w przesłowie, że wszystkim przedsięwzięciom królowej towarzyszy zawsze śliczna pogoda: i rzeczywiście zmiana powietrza od wczoraj była przecudna. Na wieść, że ks. następca tronu weźmie udział w pochodzie ku katedrze św Pawła, wzmógł się entuzyazm ludu jeszcze bardziej. Przy ulicach, przez które pochód miał przechodzić, ustawiono mnóstwo trybun. Od godziny 8mej

rano niezliczona liczba osób oczekiwała na trybunach i przy oknach kamienic, położonych przy ulicach pochodowych, przybycia pochodu. Między widzami była także rodzina cesarza Napoleona, która przybywszy rano do pałacu Buckingham otrzymała tu po śniadaniu zaproszenie od klubu „Army and Navy“ aby przybyła do pałacu klubu, z którego okien mogła wygodnie przypatrywać się tej uroczystości. Zauważyć należy, że agitacye tak zwanego stronnictwa republikańskiego nie zachwiały lojalności ludu angielskiego, czego wymownym dowodem były zagłuszające okrzyki radości tych właśnie warstw ludności, które najbardziej podobnym agitacyom są przystępne.

Punktem centralnym był rozumie się samo przez się powóz, w którym jechali ks. następca tronu, jego małżonka i królowa angielska. Książę Walii wyglądał jeszcze bardzo schorowany, królowa była przez cały czas uśmiechniętą i zdawała się być bardzo zadowoloną. Pochód wyruszył przed 12 godziną z pałacu Buckingham przechodził przez ulicę Pall - Mall, Strand Fleet - Street i Ludgate - Hill i przybył do katedry św. Pawła, gdzie w obecności około 14000 osób odbyło się nabożeństwo.

Na placu Templl-Bar powitał lord major królowę i wręczył jej według dawnego zwyczaju swój pałasz i klucze miasta. Po nabożeństwie odprowadził on znów pochód do granicy swego obwodu Temple Bar, po czem powróciła rodzina królewska przez Holborn Oxford-Street, Hady - Park do pałacu Buckingham.

— Pod d. 28. lutego pisze „Engl. Corr.“ o uroczystości londyńskiej między innemi co następuje:

„Dziś zaczynają już znosić i rozbierać trybuny ustawione dla widzów, które wczoraj trzeszczały pod ogromnym ciężarem. O natłoku tym ludności, który wczoraj do późna w nocy a mianowicie na placach Strand i Fleet-Street nie ustawał, można mieć najlepsze wyobrażenie z tego, że pomimo wzorowego przestrzegania porządku przez naszą policyę, kilkanaście wypadków uduszenia zaszło. Przypatrując się z okna wyglądały ulice jak żywa mozaika a najstarsi mieszkańcy Londynu nie pamiętają tak olbrzymiego natłoku.

„Najcharakterystyczniejszym szczegółem dnia wczorajszego było niezawodnie przybycie królowej do Temple-Bar, granicy starego miasta. Odnowiono tu umyślnie starą bramę. Lord-major w towarzystwie radców miasta oczekiwał przybycia swej monarchini. Za przybyciem królowej zsiadł lord major z konia, przybliżył się do powozu królewskiego i wręczył królowej pałasz; królowa wzięła go a po chwili oddała go napowrót lord-majorowi. Naoczni świadkowie utrzymują, iż królowa nie mogła powstrzymać się od śmiechu ujrzawszy lorda majora i jego radców wsiadających po tej ceremonii za pomocą przystawionych drabinek na swe konie. Lecz wszystko dobrze poszło, konie były spokojne tak iż żaden alderman (radca miejski) nie spadł na ziemię.“

Paryż. Nieporozumienie, które w pierwszej chwili zdawało się wybuchnąć z pewną gwałtownością pomiędzy Thiersem a prawicą zgromadzenia wersalskiego z powodu ustawy Lefranca już nie jest niebezpieczne. Donoszą bowiem, że nie ma tej sprzeczności w łonie gabinetu, jakie zdawało się przedstawiać zachowanie się Larcy, ministra robót publicznych. Larcy zaprzecza w „Gazette de France“ słowom, jakie mu przypisywano. Wedle wiadomości zebranych przez „Debats“ od kilku członków jedenastego biura, Larcy miał wspomnieć, że wstępując do rządu zachował całkowicie swe przekonania, i żeby się natychmiast wycofał, gdyby się nie czuł w zgodzie ze swymi kolegami; że projekt ustawy przedłożony zgromadzeniu bynajmniej nie jest w sprzeczności z obecnemi instytucyami. „My mamy dotąd rząd legalny, trzeba przeto karać bronią legalną zaczepki, na jakie jest wystawiony.“ Minister robót publicznych nie odstąpił przeto w tej sprawie swoich kolegów, którzy gorąco tego projektu ustawy bronili.

Nie mniejsze wrażenie, jak przedłożenie projektu, mającego zabezpieczyć obecny porządek rzeczy, sprawiło w szeregach prawicy, wywołał list napisany przez Barthélemy Saint-Hilaire w imieniu Thiersa i ogłoszony w „Siècle“. Ten dokument zawiera nowe potwierdzenie wierności, jaką prezydent rzeczypospolitej zamierza zachować względem dzieła wyszłego z ugody w Bordeaux i zapowiada w najbliższym czasie niektóre środki mające dać nowe gwarancye trwałości rzeczypospolitej. Ale to się niepodoba prawicy, która chciałaby się koniecznie pozbyć wszystkich przeszkód, i która się niecierpliwi najmniejszą rzeczą przypominającą jej zobowiązania, jakie na siebie wzięła. To też mówią dużo o interpelacyach przyszłych przeciw listowi Barthélemy Saint-Hilaire.

Ale nie wiele się tą wiadomością niepokoją. Ażeby Thiersa zaczepić z niejakiem prawdopodobieństwem powodzenia, trzeba, ażeby cała prawica była ze sobą w zgodzie. Otóż jest ona obecnie mniej zgodną niż kiedykolwiek od czasu wystąpienia hr. Chambord w Antwerpii.

— Dziennik paryski „Union“ podaje następujący list z Frohsdorf: „Do monarchistów z Contances, autorów adresu do hr. Chambord. Moi panowie! Hr. Chambord otrzymał właśnie wasz adres. Między innemi wyrażacie w nim życzenie, aby wam hr. Chambord własnoręczną dał odpowiedź. Hr Chambord czułby się szczęśliwym, gdyby temu życzeniu mógł odpowiedzieć. Lecz w obec tego, iż otrzymuje on codziennie mnóstwo listów, adresów, memoryałów itd., niepodobna odpowiadać na wszystko własnoręcznie; ztąd wziął sobie za zasadę w każdym wypadku, aby nie ubliżyć nikomu, wyręczać się zawsze przez kogoś. Hr. Chambord polecił mi zatem wyrazić panom serdeczne podziękowanie za wyrazy przychylności. Panowie przyszliście do przekonania, że po tylu nieszczęściach, które Francyę nawiedziły, zbawienie jej leży jedynie w przywróceniu tradycyjnej monarchii, która przez tyle wieków świetność naszej ojczyzny podtrzymywała. W adresie waszym oświadczyliście się panowie bardzo stanowczo przeciw rewolucyi, a bezwzględna przychylność wasza ku białemu sztandarowi prawdziwej monarchii jest dowodem, iż chcielibyście jej prawnego przywrócenia, którego tryumf zapewnić zdoła przyszłość naszej ojczyznie. Hrab. Chambord mocno jest wzruszony tem oświadczeniem monarchistów z Contances; liczy on na nich i każe mi to im oświadczyć. Cieszę się, iż mogę przy tej sposobności być tłumaczem uczuć dostojnego księcia i upraszam was panowie, abyście raczyli przyjąć wyrazy mego szacunku. Markiz de Foresta.“

— Dzienniki francuskie zamieszczają następujące sprawozdanie komitetu w Nancy ze składek narodowych w departamencie Meurthe - et - Mosel na pokrycie kosztów wojennych: „W departamencie tym jest 594 gmin; subskrypcya z 102 gmin wynosi dotąd 2,001.029 fr. nie wliczając w to klejnotów i kosztowności. Niewiadomy jest jeszcze wynik subskrypcyi w 492 gminach, który jednakże uzupełni z pewnością sumę 5 milionów franków, które według projektu komitetu miasta Nancy każdy departament złożyć powinien.“

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Juda Neuwelt 18 - letni subjekt handlowy, rzeźnik Jan Ciesielski i stróż domowy Wawrzyniec Lesik bawili się przeszłej niedzieli do godziny 10ej wieczór w szynku pod l. 704 1/4 przy ulicy zielonej, skąd potem Ciesielski z Lesikiem odprowadzili Neuwelda do pomieszkania jego na żółkiewskie. Na drodze, gdy wkrótce oddalił się Lesik, wszczął Ciesielski spór z Neuweltem, przemocą rozpiął mu surdut i wydarł mu z kieszeni 41 złr. 50 ct. Dnia następnego wyśledziła policya sprawcę i oddała go wraz z częścią pieniędzy przy nim znalezionych do sądu karnego.

W niedzielę wieczór zatrzymał żołnierz policyjny włóczęgę Jana Linieckiego niosącego parę krzeseł nowych, które jak sam zeznał, zabrał z podwórza kamienicy. Linieckiego oddano do sądu powiatowego w sprawach karnych, gdzie właściciel dotychczas niewiadomy po własność swoją zgłosić się może.

W niedzielę w nocy o godzinie 8ej wybili czeladnicy Jędrzej Taner i Antoni Halubka kamieniami z ulicy okna w kamienicy pod l. 863 1/4 przy placu bernadyńskim z powodu że kawiarz im dłużej u siebie bawić nie dozwolił. Sprawcy zostali przez policyanta na uczynku schwytani i do sądu oddani.

Wczoraj odebrano na placu krakowskim wyrobnikowi Bartkowi Pantałemonowi tabakierkę srebrną pozłacaną wartości 12 złr. Niewiadomy właściciel może się o takową zgłosić do policyi.

(Wykaz osób aresztowanych we Lwowie.) C. k. Dyrekcya policyi we Lwowie uwięziła w lutym b. roku 545 osób. Z tych oddano sądom 160, policya jako sąd ukarała 49 a w własnym zakresie działania 336 osób. Wydalono szupasem ze Lwowa 58, magistratowi oddano celem zbadania przynależności 2, a do robót przymusowych 32. W szpitalu umieszczono 14 syfilistycznych i 12 innych chorych.

— „Prawnika“ nr. 9 z dnia 28. lutego zawiera: Projekt ustawy gminnej (ciąg dalszy). — Praktyka sądowa i administracyjna (1 Sprzedaż chorego konia, gdy mięso końskie nie służy za pożywienie dla ludzi, nie stanowi wykroczenia z §. 401 lit. a. u. k. — 2 Chociaż opiekunowi majątek sieroty przez sąd w zarząd oddany nie został, to jednakże jeżeli pozostałość spadkodawcy sieroty przez opiekuna w faktyczne posiadanie objętą została, rachunki opiekuńcze składane być powinny.) Czy kupno łamie najm? — Wiadomości potoczne (1 Petycya sędziów powiatowych czeskich. — 2 Nowa ustawa hipoteczna.) Z Towarzystwa prawniczego.

(Pożary.) W miesiącu styczniu zgorzały: w powiecie Rzeszowskim jedna chata włościańska wartości 94 zł., w powiecie Nowosądeckim dwa domy wartości 1020 zł., w powiecie Brzozowskim jedna zagroda włościańska wartości 622 zł., w powiecie Bocheńskim dwa domy włościańskie wartości 267 zł.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 29. lutego 1872.

S t a n c z y n n y.	zlr.	zlr.
Wybite złoto i sztaby . . .		133,700.059
Weksle na miasta zagraniczne . .		19,806.242
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu . .	64,849.091	
Eskontowane w filiach .	47,515 094	112,364.186
Pożyczki za poręką w Wiedniu	13,407.100	
W zakładach filialnych . .	15,348.100	28,755.200
Obligacye państwa, należące do banku .		5,303.057
Przywilej banku		80,000.000
Pożyczka hypotekarna		62,714.732
Giełdowe zakupione listy zastawne banku narodowego		6,191.217
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30. czerwca 1871		15,797.941
Efekta funduszu pensyi . . .		1,979.385
Gmachy w Wiedniu i Peszcie i inwentarze		2,825.691
Razem .		469,437.713

S t a n b i e r n y.	zlr.
Fundusz banku	90,000.000
Fundusz rezerwowy	15,797 960
Obieg banknotów	297,046.860
Niepodniesione zwroty kapitałów .	179.145
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	2,152 911
Należytości z żirów	50.070
Niepodniesione dywidendy . . .	314 273
Listy zastawne w obiegu . . .	59,855.605
Niepodniesione procenta listów zastawnych	87.498
Fundusz pensyi	1,979.690
Saldi bieżących rachunków . . .	1,964.698
Razem .	469 437.713

(Stan wkładek kasy oszczędności w Stanisławowie)

był z dniem 1go lutego 1872 . . 338.850 zł. 29 c.
w miesiącu lutym 1872 włożyli . . 12.029 zł. 23 c.
natomiast wyjęli 11.079 „ 18 „
przybyło zatem . . . . 950 „ 05 „
Stan wkładek z dniem 29go lutego 1872 wynosi . . . . . . 339.800 zł. 34 c.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1872.

Następujących artykułów:	Tarnopol zr.	Tarnopol c.	Drohobycz zr.	Drohobycz c.	Bochnia zr.	Bochnia c.	Głogów zr.	Głogów c.	Kęty zr.	Kęty c.
	Miejsce targu: waluta austryacką									
Mec pszenicy . . .	4	45	5	50	5	38	5	—	—	—
„ żyta . .	3	5	4	—	4	25	4	—	4	92
„ jęczmienia . .	2	55	3	—	3	54	3	50	3	43
„ owsa . . .	1	50	1	90	1	87	1	78	1	88
„ grochu . .	—	—	—	—	6	29	—	—	-	--
„ hreczki . .	—	—	—		—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków . .	1	22	—	—	2	—	2	—	1	95
Cetnar siana	1	50	—	90	1	25	1	50	1	25
Sąg drzewa twardego .	12	50	10	—	13	50	10	—	8	32
„ „ miękkiego .	10	—	7	—	10	50	7	—	6	30
Funt mięsa wołowego .	—	16	—	14	—	—	—	14	—	22
Miara wina	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Robotnik z wiktem . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ bez wiktu . .	—	—	—	—	—	—		—	—	—

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 4. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa Edelbacher i towarzysze jego wnoszą projekt ustawy względem wyjątkowego upoważnienia sejmu górno-austryackiego do zmienienia ustawy o szkołach ludowych, z uwzględnieniem tamecznych szczególnych stosunków. Fux i towarzysze jego interpelują ministra sprawiedliwości o delegowanie sądów przysięgłych w Czechach, co sprawiło zdumienie i obudziło obawy. Waldert uzasadnia wniosek tyczący się uporządkowania stosunków starokatolików. Mowca z góry oświadcza, iż jeśli w tej kwestyi wystąpi polemicznie przeciw ministrowi wyznań, nie jest pomimo tego przeciwnikiem ministerstwa Mowca usiłuje zbić stanowisko zajęte w tem ostatniem rozporządzeniu przez ministra wyznań i wykazać, iż okólnik jego wywiera nacisk na sumienia i sprzeciwia się ustawom zasadniczym. Mowca utrzymuje, że rząd pod względem stosunków praw majątkowych zajął takie stanowisko, jak gdyby cały majątek kościelny należał nieomylnemu Papieżowi. Izba uchwaliła wyznaczyć komisyę z 15tu członków złożoną.

Petersburg, 3. marca. Niemieccy oficerowie rezerwy wzywają publicznie Niemców poddanych rosyjskich do obchodzenia uroczystości urodzin cesarza Wilhelma dnia 22. marca. Proponują oni urządzenie uczty w hotelu Demutha, na której ma być rozbieraną myśl święcenia corocznie podobnych obchodów narodowych.

Londyn 3. marca. „Observer“ dowiaduje się, że odpowiedź amerykańska nie będzie mieściła w sobie wyraźnego zdania o konieczności wynagrodzenia szkód pośrednich, lecz obstawać będzie przy potrzebie poddania ich pod orzeczenie sądu polubownego w Genewie, zostawiając Anglii odpowiedzialność za uchylenie się od traktatu washingtońskiego. Ameryka nie przystąpiłaby wtedy wprost do działania. lecz tylko broniłaby praw rybaków amerykańskich na wodach kanadyjskich. Przeszłość O'Connora robi wrażenie, jakby zamach jego nie zostawał w żadnym związku z organizacyą Fenistów.

Nowy Jork, 2. marca. Odpowiedź na notę Granvilla w sprawie „Alabamy“ odeszła dziś do Anglii. Korespondenci washingtońscy najznakomitszych dzienników nowojorskich twierdzą, że ton odpowiedzi jest przeważnie pokojowy.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4 marca 1872.

Hotel Żorża: Pp. Gorayski A., z Tarnopola. — Raciborski Edw., z Wołynia.

Hotel angielski: Pp. Janko H., z Hoszan. — Jełowicki W., z Chudyjowic. — Jełowicki J., z Daszawy. — Jocz B., z Krzywca. — Rylski W., z Uhryna. — Terosiewicz K., z Ostrowa. — Dr. Ehrenfeld A., adw., z Czerniowiec.

Hotel europejski: Pp. Juriewicz M., z Tarnopola. — Marynowski W., z Tyniowic.

Hotel Kubna: P. Aulich A., z Lacka.

Hotel krakowski: Pp. Löffler F., z Piątkowic. — Singen K., z Mościsk.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 4 marca 1872.

Pp. Hr. Łączyński K., do Kutkorza — Br. Czechowicz W., do Gliny. — Łobaczewski W., adw., do Przemyśla. — Gniewosz W., do Konta. — Jaruntowski T., do Rosyi — Popiel J, do Krakowa. — Wiwien P., do Poznanki. — Żurakowski A., do Horbacza.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. niem.) 1. występ gościnny panny Czechowskiej, pierwszej śpiewaczki dramatycznej z Warszawy. **„Faust und Margarethe“** Wielka romantyczna opera w 5 aktach podług tragedyi Göthego op. przez J. Barbiera i M. Carrégo. Muzyka Gounoda.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 „
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — „
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 „
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu marcu 1872

Dnia	Barometer	Millimeter			Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
1	732·97	731·30	731 59	731·95	−4·4	+3·0	+1·9	0·17	4·5	3·6	4·3	4 13	77	65	80	74·0	7	10	10	9·0	S 3	S 5	S 4	8	4	6	6·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskutecz.	sprzedaże	Kurs	przeciętny	Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 4. marca. Południowy.								
Akc gal. kol. żel. K.L. a diwid	—	—	—	—	261	—	262	25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	164	25	165	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	168	—	170	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	64	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—		—	—	85	—	85	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	—	89	50
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	75	92	50
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	75	25	75	75
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	—	—
Pier. kol gal K. L. I. Em.	—	—	—		—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—		—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—		5	26	5	34
„ cesarski	—	—	—		5	28	5	35
Napoleondor	—	—	—	—	8	90	9	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	—	9	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—		1	75	1	81
„ papierowy „		—	—	—	1	54	1	55½
Bank. pol. za 100 zł pol	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	67	1	68½
Srebro	—	—	—	—	111	—	112	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. lutego 1872

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71 40	71 60
od kwietnia do października po 5%	71 40	71 60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%		
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	312.—	313.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	312.—	313.
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	94 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	105.25	105.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	126.—	128.
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	—.—	—.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	98.—	99.—
Bukowiny	75.—	76.
Galicyi	75.25	75.75
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	77 —	77,75
Węgier	80.90	81 25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	372 50	373.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	353.75	354.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	950.—	960.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	845.—	848.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	635.—	637.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	248.—	248.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2290	2295
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	260.—	260.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	164.50	165.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	395.50	396 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209.70	210.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	179.50	180.50

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.—	104 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.80	89.20
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.—	92 50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90.—	90.20
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.25	88.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.60	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.—
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.75	105 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.50	101.75
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.—	191.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.50	29.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.—
„ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24 —	24 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	94.10	94 20
Augsburg za 100 zł. w p. n.	94.40	94.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94 50	94 70
Hamburg za 100 M. B.	83.30	83 40
Londyn za 10 ft. szt.	112.30	112 45
Paryż za 100 fr.	44.05	44 10

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.33	5.34
„ poł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	— —
20frankówka	8.93	8.94
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	110.50	110.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	65	40
„ „ w srebrze	72	90
Losy z 1860 roku	104	50
Akcye banku wiedeńskiego	847	—
„ „ kredytowego	351	20
Londyn 10 funtów szterlingów	112	10
Srebro	110	25
Napoleondor	8	93
Dukat	5	33

DZIENNIK URZĘDOWY.

(509 3—3)

Edykt.

Nr 2044. Ze strony c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego zawiadamia się niniejszem, iż realność w Stanisławowie pod l. 128¾ położona, niegdyś do Izaka Last obecnie do Chaskla Heiss należąca, celem zaspokojenia wierzytelności, c. k. uprzyw. austr. kasy oszczędności wiedeńskiej w sumie 2233 złr. 55 ct. w. a. z pn w jednym terminie mianowicie na dniu 4. kwietnia 1872, o godzinie 10 przedpołudniem, nawet poniżej ceny wywołania, jednak nie mniej jak za 5000 złr. w. a. publicznie w sądzie tutejszym w drodze egzekucyjnej relicytowaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi sumę 15535 złr. 9 ct. w. a., każden chęć kupienia mający obowiązany jest wadium w kwocie 250 złr. w. a. w obligacyach państwowych lub indemnizacyjnych lub też w listach zastawnych Banku narodowego, galicyjskiego Banku hypotecznego lub galicyjskiego stowarzyszenia kredytowego ziemskiego wedle ostatniego kursu w gazecie wiedeńskiej wykazanego do rąk komisyi sądowej złożyć.

Względem reszty warunków licytacyjnych i wyciągu tabularnego odseła się chęć kupienia mających do tusądowych aktów, zaś względem podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

O tem zawiadamiają się strony interesowane i wierzycieli a między temi niniejszem też z miejsca pobytu niewiadomą Małkę Horowitz i wszyscy ci wierzyciele, którzy po dniu 6. lutego 1872 r prawo zastawu na realności Nr. 128¾ uzyskali lub którymby niniejsza uchwała przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. adw. Dr. Szydłowskiego ze substytucyą p. adw. Dr. Maramorosza mianowanego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 19. lutego 1872.

(504 3—3)

Obwieszczenie.

L. 1406. Na pokrycie zaległości podatkowych należytości prawnych i długu do Towarzystwa kredytowego na dobrach Ciemierzowice tutejszego powiatu ciążących, wydzierżawia c. k. starostwo w Przemyślu przymusowo wszystkie do obszaru dworskiego w Ciemierzowicach należące grunta orne, ogrody, łąki i pastwiska wraz z uskutecznionemi na tychże zasiewami, budynkami mieszkalnemi i gospodarskiemi na rok jeden, to jest od 24go marca 1872 do 23go marca 1873 przez publiczną licytacyą.

Gdyby czynszem rocznym dzierżawy zaległości zaspokojone nie były, dzierżawa ta na rok dalszy przedłużoną będzie.

Termin licytacyi wyznacza się na 11. marca 1872 o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi kwota 1686 zł. wal. a. jako czynsz roczny dzierżawny, wadyum zaś 10proc. od powyższej ceny.

Pisemne oferty przyjmowane będą do godz. 12tej w południe tego samego dnia, a otwarcie takowych nastąpi po zamknięciu ustnej licytacyi.

Bliższe warunki licytacyi można przejrzeć przed i podczas powyższego terminu w urzędzie c. k. starostwa w Przemyślu w godzinach urzędowych.

W razie, gdyby przy licytacyi cena nad kwotę wywołania osiągniętą być nie mogła, natenczas przedmiot dzierżawy niżej ceny wywołania wydzierżawionym będzie.

Od c. k. starostwa.

Przemyśl, dnia 14. lutego 1872.

(532 3—3) **Edykt.**

Nr. 24383. C. k sąd miejsko deleg. w Krakowie w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku sądowego z dnia 24. stycznia 1869 L 462, po prawo mocności t. s. rezolucyi z dnia 28. lutego 1871 L. 24323 którą pierwsze dwa stopnie egzekucyi dopuszczono, na zaspokojenie przyznanej Kasprowi Radoszkowi sumy 100 złr. w. a. z 6% procentami zwłoki od dnia 30. czerwca 1861 aż do dnia zapłaty bieżącymi, kosztami sporu w ilości 5 złr. 38 kr w. a egzekucyjnemi w ilości 2 złr 47 kr w. a. już przyznanemi, oraz obecnie przyznającemi się dalszemi kosztami licytacyi w ilości 2 złr. 51 kr. w. a. — dozwala egzekucyjnej publicznej sprzedaży gospodarstwa w Mogile pod l. 102 położonego, a Mateusza Piasecznego własnego wraz z inwentarzem żywym i martwym do niego należącym, jako to: gruntów i budynków do tej realności należących ogółem 21 morgów 827□ sążni wynoszących parcellami: 72, 73, 163, 167, 1210, 1214, 1324, 1326, 1413, 1414, 1484, 1485. 1548, 1551, 1673 a, 1673 b, 1676, 1753 a, 1753 b, 176, 1819, 1820, 1821 a, 1821 b, 1997 — 1999, 2060—2062, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130 oznaczonych, osobnego ciała tabularnego nie stanowiącej i w posiadaniu Mateusza Piasecznego będącej protokołem z dnia 30. sierpnia 1869 zajętej, a protokołem z dnia 8. maja 1870 w ilości 2235 złr. w. a. oszacowanej.

Warunki licytacyi są następujące:

1. Celem egzekucyjnej sprzedaży powołanej realności pod l. 102 w Mogile położonej, wraz z przynależącemi do niej gruntami i budynkami wyznacza się dwa termina licytacyjne na dzień 4. kwietnia 1872 i 2. maja 1872 o godzinie 10 z rana w c. k. sądzie delegowanym miejskim w Krakowie na których realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną być może.

Gdyby zaś ta realność na tychże dwóch terminach sprzedaną nie została, wyznacza się już jednym i tym samym edyktem trzeci termin na dzień 5. czerwca 1872 o godzinie 10 z rana, na którym także i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie:

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa realności pod l. 102 w Mogile położonej w drodze przymusowego oszacowanie takowej w kwocie 2235 złr. w. a obliczona.

3. Każdy chęć kupna mający winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć na ręce komisyi licytacyjnej 10tę część ceny wywołania w okrągłej kwocie 224 złr. w. a. jako wadyum w gotówce, lub też w austr. obligacyach albo w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galic. z kuponami według kursu, jaki w gazecie krakowskiej „Czas“ którą chęć kupna mający do aktu licytacyi załączyć będzie obowiązany — na dniu licytacyi będą miały — jednakże nie wyżej nominalnej wartości.

4. Akt oszacowania i resztę warunków wolno jest ubiegającym się o kupno przejrzeć w registraturze c. k. sądu deleg. miejs. w Krakowie.

Kraków, dnia 21. stycznia 1872.

(533 3—3) **Edykt.**

Nr, 519 cyw. C. k. sąd powiatowy we Frysztaku ustanowia Janowi Dziadkowi z Dobrzechowa uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z 1. lutego 1872 L. 1639 za marnotrawcę uznanemu, Jana Dziadka starszego z Dobrzechowa za kuratora majątku tegoż.

Frysztak, dnia 23. lutego 1872.

(537 3—3) **Edykt.**

Nr. 80 cyw. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia niniejszym edyktem, że w sprawie adw. Dr. Stojałowskiego jako kuratora ubogich legataryuszów śp. Macieja Mroczkowskiego przeciw gminie Rupniów i członkom gminy, którzy dworowi dóbr Rupniowa pańszczyznę ciągłą odrabiali z imienia i życia nieznajomym o extabulacyę z stanu biernego dóbr Rupniowa sumy 9445 złp. 14 gr w. w. dla współpozwanych z imienia, nazwiska i życia niewiadomych członków gminy kuratorem p. adw. Dr. Zieliński z substytucyą p. adw. Dr. Olszewskiego mianowany został, i że pozew de praes. 5 stycznia 1872 L. 80 do ustnego postępowania z terminem na dzień 1. maja 1872 9 godz. przed południem dekretowany jest.

Wzywa się zatem członków gminy Rupniowa, którzy dworowi pańszczyznę ciągle odrabiali, aby swe dowody mianowanemu kuratorowi zawczasu dostarczyli lub sobie innego pełnomocnika obrali, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sobie sami będą przypisać musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 30. stycznia 1872.

(538 3 3) **Obwieszczenie**

Nr. 1232. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza na podstawie rozporządzenie c. k. sądu wyższego w Krakowie z dnia 30. grudnia 1871 L. 16265, że Wojciech Smalec wniósł pod dniem 17. września r. b. L. 15716 prośbę o utworzenie nowego i osobnego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 138 na Strusinie w Tarnowie położonej, składającej się z domu pod Nr. k. 138 z komorą. stajnią i stodołą i z 12 morgów 1090□ sąż. gruntu pod Nr. top. 1549 aż włącznie 1564 i o zaintabulowanie na podstawie dekretu dziedzictwa po Stanisławie i Tekli Smolcach dnia 14. grudnia 1848 L. 6089 tudzież dokumentu ustępstwa z dnia 13. listopada 1871 Józefa Smalca na właściciela owej realności w stanie czynnym tejże, i wzywa wszystkich, którzyby na podstawie prawa uzyskanego przed dniem utworzenia nowego ciała tabularnego domagali się jakiej zmiany stanu czynnego co do prawa własności, lub co do prawa posiadania owej realności, lub którzyby na takową uzyskali prawa zastawu, lub służebnictwa, lub też innego prawa do intabulacyi zdolne, aby te swoje pretensye, oraz ze żądanym prawem pierwszeństwa przy dołączeniu dotyczących dokumentów zgłosili w c. k. sądzie w Tarnowie. aż do dnia 1. czerwca 1872, gdyż inaczej utraciliby w myśl §. 6 ust. z dnia 25. lipca 1871 Nr. 96 prawa do urzeczywistnienia owych pretensyi przeciw trzecim osobom, którzy nabyli w dobrej wierze prawa tabularne na mocy niezakwestionowanego wpisania na tym nowym korpusie tabularnym.

Przywrócenie lub przedłużenie tego terminu edyktalnego niema miejsca.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 8. lutego 1872.

(540 3—3) **Obwieszczenie**

L. 9275. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia chęć kupienia mających, że na odezwę sądu wekslowego w Debreczynie z 7. września 1871 l 6796 ku ściągnieniu sumy 400 zł. z przyn. wywalczonej przez Józefa Markusa Kahane przeciw Michałowi Chrapczukowi, sprzedawać się będą w tutejszym sądzie zajęte u egzekuta ruchomości na dniu 10. kwietnia i 1. maja 1872, dalej realność w Żabiu Nr. k. 666 rep. 227 oszacowana na 865 zł, nie mająca tabularnego ciała i należący do niej fundus instructus w dniach 11. kwietnia, 2. i 28. maja 1872, każdego razu o 10. godzinie rano, a to w pierwszych terminach za cenę szacunkową lub wyżej a w ostatnich terminach i niżej takowej.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów, dnia 21. lutego 1872.

(541 3—3) **Edykt.**

L 6598. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie nieobecnemu Piotrowi Tysowskiemu wiadomo czyni, że ojciec jego Filip Tysowski w Rudawce rymanowskiej na dniu 11. lutego 1870 bez ostatniej woli rozporządzenia z pozostawieniem majątku, zmarł.

Wzywa go się zatem, aby się do roku tem pewniej celem oświadczenia się do spadku do sądu zgłosił, w przeciwnym albowiem razie postępowanie spadkowe po tym zmarłym z ustanowionym dla niego kuratorem Stefanem Tysowskim przeprowadzone będzie.

Rymanów, dnia 1. stycznia 1872.

(542 3—3) **Edykt.**

L. 5528. Lwowski c. k. sąd krajowy niewiadomemu z pobytu Michałowi Mrozowickiemu wiadomo czyni, że na prośbę przez Izaaka A. Ettinger na dniu 25. stcznia 1869 do l. 4134 wniesioną tusądową uchwałą z dnia 30go stycznia 1869 do l 4134 tabuli krajowej polecono, by na podstawie ustępstwa, przez Michała Mrozowickiego dnia 25. stycznia 1869 zeznanego, proszącego Izaaka A. Ettingera za właściciela odstąpionych mu i w stanie biernym dóbr Dytkowce intabulowanych sum 9500 zł. i 8000 zł z przynal. w stanie czynnym tychże sum zaintabulowała i że pomieniona uchwała ustanowionemu zarazem dla Michała Mrozowickiego kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Sermak doręczoną została.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. lutego 1872.

(544 3—3) **Edykt**

L 3665. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Szymona Dalleta z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego, że przeciw niemu Hirsch Korall pod dniem 21 lutego 1872 l. 3665 o zapłacenie sumy wekslowej 500 zł. z przyn. i uznanie prenotacyi tejże sumy w stanie biernym połowy sumy 15000 zł. w. a. z procentami na rzecz Szymona Dalleta w stanie biernym realności pod l. 18 dz. VII/16 gm. VI Stradom (zaintabulowanej uchwałą z dnia 30. stycznia 1872 do l. 1909 dozwolonej za usprawiedliwioną wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydanym zostaje nakaz zapłaty i prenotacya sumy 500 zł. w. a. z przyn. uznaną zostaje za usprawiedliwioną.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Wilkosza z zastępstwem p. adwokata Dra. Haydukiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajow. doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 22. lutego 1872.

(545 3—3) **Edykt.**

Nr. 11157 cyw. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że wskutek wezwania c. k. sądu kraj w Wiedniu z dnia 8. sierpnia 1871 L. 44863 dozwolona przez tenże sąd na podstawie oryginalnego, legalizowanego i zaintabulowanego skryptu dłużnego dto Przemyśl, 29. lipca 1867 przez Chaima i Sarę Rauch wystawionego, jakoteż na podstawie conto corrente c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego dto Wiedeń, dnia 24. lipca 1871 na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. austr. zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu w kwocie 4625 złr. 76 kr. w. a. w srebrze zpn. w drodze publicznej licytacyi, egzekucyjna sprzedaż realności w Przemyślu pod l. 159 w mieście położonej, dłużników Chaima i Sary Rauch własnej na trzech terminach a to: na dniu 18. marca 1872, na dniu 22 kwietnia 1872 i na dniu 13. maja 1872, każdą razą o 9. godzinie przed południem odbędzie się.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość podług statutów c. k. uprzyw. austr. zakładu kredytowego ziemskiego na 11000 złr. wal austr. w srebrze oznaczona.

Realność pomieniona na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową. zaś na trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która na zaspokojenie wszystkich wierzycieli hypotecznych i trzyletnich zaległości podatkowych wystarczy.

Gdyby te trzy termina bezskutecznie ułynęły, natenczas w myśl dekretu nadw. z dnia 25. czerwca 1824 Nr. 2017 celem ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 13. maja 1872 o 4 godzinie po południu wyznacza się.

Chęć kupienia mający mają przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w ilości 10% ceny wywołania w gotówce lub papierach państwowych, lub też w listach zastawnych c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego podług ostatniego kursu urzędownie ogłoszonego złożyć.

O czem się obie strony i wierzycieli hipotecznych z tem dołożeniem zawiadamia, że dla wszystkich wierzycieli hypotecznych pomienionej realności, którymby uchwała z dnia dzisiejszego do L. 11157 rozpisanie licytacyi dozwalająca, z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 8. października 1871 hypotekę na pomienioną realność nabyli, równocześnie kuratorem adw. kraj. Dr. Łużecki z zastępstwem adw. kraj. Dr. Skórskiego w Przemyślu ustanowionym zostaje, nareszcie, że bliższe warunki licytacyjne, jakoteż extrakt tabularny w tut. sąd. registraturze przejrzane być mogą.

Przemyśl, dnia 29. listopada 1871.

Edikt.

Nr. 11157 Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird bekannt gemacht, es sei in Folge Ansuchens des k. k. Landesgerichtes in Wien ddto 8. August 1871 Z. 44863 die von dem genannten Landesgerichte auf Grundlage des in Urschrift beigebrachten legalisirten und pfandrechtlich einverleibten Schuldscheines ddto. Przemyśl den 29. Juli 1867 und des beigebrachten conto corrento der k. k. privil. allgemeinen österr. Boden-Credit-Anstallt ddto. Wien am 24ten Juli 1871 zur Hereinbringung der Forderungen der k. k. priv. allgemeinen österr. Boden-Credit-Anstalt in Wien im Betrage von 4625 fl. 76 kr. öst W. im effectivem Silber s. N. G. bewilligte executive Feilbiethung des den Schuldnern Chaim und Sara Rausch gehörigen Hauses in Przemyśl HNr. 159 St. in drei, und zwar: am 18. März 1872, am 22. April 1872 und am 13. Mai 1872, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abzuhaltenden Terminen ausgeschrieben worden.

Als Ausrufspreis wird der von der k. k. priv. allgem. österr. Boden-Credit-Anstalt statutenmäßig ermittelte Werth von 11000 fl. öst. W. in effectivem Silber angenommen.

Das feilgebotene Object wird bei den beiden ersten Feilbiethungsterminen nur um diesen Werth oder darüber, und beim dritten Termine nur um einen solchen Preis hintangegeben werden, welcher zur Befriedigung sämmtlicher Hypothekargläbiger und der allenfälligen dreijährigen Steuer-Rückstande hinreicht.

Sollten diese drei Termine fruchtlos ablaufen, so wird gemäß Hofdecret vom 25. Juni 1824 Z. 2017 behufs Feststellung erleichternden Bedingungen der Termin auf den 13. Mai 1872 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt.

Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbiethung ein Vadium im Betrage von 10 Pct des Ausrufspreises in Baarem, oder in Staatspapieren, oder Pfandbriefen der k. k. priv. allgemein. österr. Boden-Credit-Anstalt nach dem letzten ämtlich notirten Curswerthe zu erlegen.

Hievon werden die Streittheile und die Hypothekargläubiger mit dem Bemerken verständigt, daß für alle Hypothekargläubiger der oberwähnten Realität, denen der die Ausschreibung der Licitation bewilligende Bescheid z. Zahl 11157 aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, ingleichen für diejenigen Gläubiger, welche nach dem 8ten October 1871 eine Hypothek auf die genannte Realität erlangen würden, gleichzeitig ein Curator in Person des Herrn Landesadvocaten Dr. Łużecki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Skórski in Przemyśl bestellt wird.

Die Einsicht der näheren Licitationsbedingnisse, wie auch des Tabularextractes wird in der hiergerichtlichen Registratur gestattet.

Przemyśl, am 29. November 1871.

(553 3—3) **Concurs.**

Nr 203-Pr. Eine Dienersgehilfen Stelle mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. öst. W. beim Czernowitzer k. k. Landesgerichte.

Die für diese Stelle gemäß der kaiserlichen Verordnung vom 19ten December 1853 geeigneten Bewerber aus dem Stande der dienenden oder gedienten Militärs haben ihre Gesuche binnen vier Wochen an das Czernowitzer k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowiz, am 26. Februar 1872.

(552 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3986. Z dniem 1. marca 1872 wchodzi w Czerminie w powiecie mieleckim urząd pocztowy w życie dla obrotu przesyłek listowych i wartościowych, jako też przekazów pocztowych, który otrzymuje połączenie zapomocą codziennych jazd posłańczych, mających kursować między Czerminem a Czarną.

W skutek ustanowienia tego nowego urzędu rozciąga się dotychczasowe do pociągów nocnych dochodzące jazdy posłańcze między Czarną a Radomyślem aż do Czermina i mają one w następującym porządku kursować:

Z Czermina	codziennie o godz.	3	po poł.	
do Radomyśla	„ o „	5	„	
z Radomyśla	„ o „	5 m. 10	po poł.	
do Czarny	„ o „	7 „ 10	„	
Z Czarny	codziennie o godz.	6	rano.	
do Radomyśla	„ o „	8	„	
z Radomyśla	„ o „	8 m. 10	rano.	
do Czermina	„ o „	10 „ 10	„	

Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Czerminie należeć będą następujące gminy:

Borowa, Borowski z miejscowościami Cichową i Gizową, Breń osuchowski, Czermin z miejscowością Hohenbach, Gliny wielkie, Gliny małe, Kawencin z miejscowością Dąbrówka, Łysaków, Łysakowek, Ostrowek, Otałęż, Pławo z miejscowością Schönanger, Surowa, Trzciana, Sadkowa góra z miejscowościami Uście, Lisów i Lisówek, Wola pławska, Wola otałęzka.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 23. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 3986. Mit dem 1ten März 1872 tritt in der Ortschaft Czermin-Mielecer Bezirk ein Postamt in Wirksamkeit, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte befassen und seine Verbindung mittelst der täglich zu den verkehrenden Bothenfahrten zwischen Czermin und Czarna unterhalten wird.

In Folge dieser Einführung werden die bisherigen an die Nachtzüge sich anschließenden Bothenfahrten zwischen Czarna und Radomyśl bis Czermin ausgedehnt und haben in nachstehender Weise zu verkehren:

Von Czermin	täglich	3 Uhr		Nachmitt.
in Radomyśl	„	5 „		„
Von Radomyśl	„	5 „	10 M.	Nachmitt
in Czarna	„	7 „	10 „	Abends.
Von Czarna	täglich	6 Uhr	—	M. Früh.
in Radomyśl	„	8 „	—	„ „
Von Radomyśl	„	8 „	10 „	„
in Czermin	„	10 „	10 „	„

Zu dem Bestellungsbezirke des Postamtes Czermin werden folgende Gemeinden einverleibt:

Borawa Borowski mit den Ortschaften: Cichowa u. Gizowa, Bren-Osuchowski, Czermin mit den Ortschaften: Hohenbach, Gliny Wielkie, Gliny małe, Górki, Kawęcin mit der Ortschaft Dąbrówka, Łysaków, Łysakowek, Ostrowek, Otałęż, Planie mit der Ortschaft Schönanger, Surowa, Trzciana, Sadkowa góra mit den Ortschaften: Uście, Lisów und Lisówek, Wola pławska, Wola otalęska

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection

Lemberg, am 23. Februar 1872.

(560 1—3) **E d y k t.**

Nr. 72252. Ze strony c. k. sądu krajowego we Lwowie wzywa się posiadaczy dokumentu następującej osnowy: Zapis na sąd kompromisarski 36 gr. stemplami pomiędzy WW. Teklą Siemkową i Sydonią z Siemków Tetmajerową z jednej a p. Mendlem Sperlingem obywatelem nowosandeckim z drugiej strony powstały z okazji zaliczonych przez Mendla Sperlinga WW. Tekli Siemkowej i Sydonii z Siemkow Tetmajerowej ostatniemi czasy pożyczek pieniężnych tudzież z okazji uiszczonych w zastępstwie tychże WW. Tekli Siemkowej i Sydonii Tetmajerowej różnych wypłat wierzycielom tychże pań, nakoniec okazji różnych poręczeń przez Mendla Sperlinga za ich długi przyjętych różne rachunki a stąd i spory względem ostatecznej, prawdziwej i rzetelnej cyfry czyli wysokości pretensyi p. Mendla Sperlinga a gdy Mendel Sperling takową w sumie 31000 złr. w a. wywodzi zaś WW. Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa takową tylko w sumie 30200 złr. w. a. przyznają gdy dalej obie strony także i co do terminów wypłaty tejże pretensji, tudzież co do sposobu i wysokości oprocentowania tejże porozumieć się nie mogą, przeto tak Mendel Sperling jako WW. Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa zgodzili się na to, ażeby spory między niemi co do wysokości pretensyi Mendla Sperlinga tak w kapitale jako i w procentach nie zdycedowana — tym celem ustanawiają przeto obie strony tak Mendel Sperling z jednej jako i Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa z drugiej strony za sędziego polubownego w pierwszej a oraz i ostatniej instancyi Augusta Tetmajera a oraz tegoż upoważniają i uprawniają, ażeby spór powyż wspomniony nietrzymając się żadnych formalności i przepisów prawa, lecz jedynie według swego najlepszego przekonania i sumienia po dokładnem zbadaniu wzajemnych naszych stosunków prawomocnie osądził i wyrok ostateczny wydał. Zarazem oświadczają obie strony, iż na tym wyroku który przez Augusta Tetmajera z mocy niniejszego zapisu wydany będzie w całości poprzestają i takowym się zupełnie kontentują. Mendel Sperling jak równie i Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa zrzekają się przeto niniejszem wszelkich zarzutów i zażaleń przeciw temuż przez Augusta Tetmajera wydać się mającemu wyrokowi, jak się też zrzekają prawa tenże wyrok bądź z tytułu przekroczenia przez Augusta Tetmajera władzy mu nadanej, bądź z jakiegokolwiekbądź innego powodu w drodze sądowej przez pozew lub jakiebądź powołanie lub zażalenie unieważniać, w końcu zezwalają Tekla Siemkowa i Sydonja Tetmajerowa, ażeby zapis tenże i zapaść mający na tegoż podstawie wyrok polubowny przez Augusta Tetmajera wydać się mający w księgach ingrosacyjnych tabuli krajowej był pisanym i ażeby na podstawie niniejszego zapisu i wyroku na podstawie tegoż wypaść mającego wszelkie sumy i prawa jakie tymże wyrokiem Mendlowi Sperlingowie przysądzone i przyznane zostaną w stanie biernym wszystkich nam własnych części dóbr Ochotnicy i adwokacji Ochotnicy, tudzież w stanie biernym wszystkich praw i sum, które dla nas na tychże dobrach ubezpieczone są na rzecz Mendla Sperlinga zaintabulowane zostały, w dowód czego niniejszy zapis na sąd polubowny w przytomności świadków własnoręcznie podpisujemy i intabulować pozwalamy. Działo się w Nowym Sączu, dnia 22. grudnia 1861 Tekla Siemkowa mp., Sydonja Tetmajerowa mp., Mendel Sperling mp., Józef Klodner mp., Żeuge Samuel Jakób mp.

Powyższy zapis kompromisarski w całej swej osnowie niniejszem przyjmują. Datum ut supra August Tetmajer mp. 36 gr. stempel. Na podstawie protokołu legalizacyi do L. 356 spisanego własnoręcznie powyższych w obec mnie c. k. notarjusza i znajomych świadków p. Józefa Klodnera i Samuela Jakóba położonych podpisów p. Tekli Siemkowej i Sydonii Tetmajerowej i p. Mendla Sperlinga, tudzież p. Augusta Tetmajera jako stron zapis ten sporządzających urzędowym mojim podpisem stwierdzam. Nowy Sącz, dnia 22. grudnia 1861 Juljan Gutowski mp. c. k. notarjusz. (L. S.) Wpisać uchwalono w radzie c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 5. marca 1862. Czajkowski mp., tudzież dokumentu następującej treści: Wyrok sędziego kompromisarskiego. Niżej podpisany August Tetmajer będąc zapisem kompromisarskim w Nowym Sączu dnia 22. grudnia 1861 wystawionym przez Mendla Sperlinga jako powoda a Teklę Siemkową i Sydonję Tetmajerową jako zapozwanych do rozstrzygnienia sporu o zapłacenie sumy 31000 złr. w. a. przez p. Mendla Sperlinga zarządanej za sędziego kompromisarskiego ustanowiony — wydaję po wysłuchaniu stron spór wiodących i dokładnem rozważeniu wszystkich z jednej i z drugiej strony przedłożonych dowodów następny wyrok polubowny:

1. Wielmożna Tekla Siemkowa i Sydonja Tetmajerowa obowiązane są niepodzielnie p. Mendlowi Sperlingowi sumę 30500 złr. w a. mówię trzydzieści tysięcy pięć set złr. w. a. wraz z procentami po 5% od sta od dnia dzisiejszego tj. od dnia 23. grudnia 1861 liczyć się mającemi na dniu 23. grudnia 1862 (dwa) wypłacić.

2. Obowiązki solidarne na pp. Teklę Siemkową i Sydonję Tetmajerową w ustępie I tego wyroku nałożone dla zabezpieczenia Mendla Sperlinga z mocy wyroku tego w księgi tabuli krajowej wpisać się mającego już zaraz teraz w stanie dłużnym wszystkich części dóbr i adwokacyi Ochotnica w obwodzie sandeckim położonych jakie obecnie na imię Tekli Siemkowej i Sydonji Tetmajerowej tabularnie zapisane są — lub później zapisane zostaną, tudzież na wszystkich prawach i sumach, które na tychże dobrach dla Tekli Siemkowej i Sydonji Tetmajerowej tabularnie zabezpieczone są lub jeszcze będą a w szczególności także w stanie dłużnym dwie dziesiąte części dóbr i adwokacji Ochotnica przez Teklę Siemkową od Adama Morawskiego kontraktem dto 13. maja 1861 nabytych, tudzież praw i sum przez Sydonję Tetmajerową od Adama Morawskiego cesją dto 13. maja 1861 nabytych na rzecz Mendla Sperlinga mają być zaintabulowane.

3. Suma 30500 złr, w a. Mendlowi Sperlingowi niniejszym wyrokiem przyznana jest zupełnie odrębną od wszelkich innych pretensyi jakie Mendlowi Sperlingowi naprzeciw Tekli Siemkowej lub Sydonji Tetmajerowej z innych ugod prywatnych lub sądowych z wyroków polubownych lub sądowych z wekslów lub skryptów osobno przysłużają, a zatem wszystkie te inne pretensji Mendla Sperlinga pozostają w zupełnej swej mocy w sumę niniejszym wyrokiem przysądzoną odrębny dług stanowiącą bynajmiej nie wchodzą. Działo się w Nowym Sączu dnia 23. grudnia 1861 August Tetmajer mp. Niniejszem poświadczamy jako ten niniejszy wyrok przez sędziego polubownego W. Augusta Tetmajera został nam publikowany i wręczony — przytem oświadczamy, iż z treścią tego wyroku jesteśmy zupełnie zadowolnione i że się zrzekamy przeciw temu wyrokowi w całości lub tegoż ustępom pojedyńczym jakiekolwiek zażalenia lub uciężliwości wnosić — zrzekamy się też prawa wyrok ten lub którenkolwiek tegoż ustęp w drodze sądowej unieważniać — nakoniec zezwalamy, ażeby przyznana tymże wyrokiem suma 30500 złr. w. a. z procentami w stanie biernym własnych nam części dóbr Ochotnicy i adwokacji Ochotnicy tudzież w stanie biernym wszelkich praw i sum jakie na tych dobrach dla nas zabezpieczone są na rzecz Mendla Sperlinga zaintabulowaną została. Działo się w Nowym Sączu dnia 23. grudnia 1861 Tekla Siemkowa mp., Sydonja Tetmajerowa mp., Mendel Sperling mp., jako świadek Ignacy Klimek mp., jako świadek Franciszek Xawery Kołodziejski mp. 36 gr stempel. Na podstawie protokołu do L. 357 sporządzonego podpisany c. k. notarjusz niniejszem stwierdza, że powyższy wyrok kompromisarski w przytomności mojej i w obec znajomych świadków pp. Ignacego Klimka i Franciszka Ksawerego Kołodziejskiego przez p. Augusta Tetmajera zapisem kompromisarskim dto Nowy Sącz 22. grudnia 1861 na sędziego polubownego wybranego stronom interesującym p. Tekli Siemkowej, Sydonji Tetmajerowej tudzież p. Mendlowi Sperlingowi w całości został zapublikowany i że ten wyrok te strony jako ich obowiązujący i prawomocny uznały tudzież że te strony p. Tekla Siemkowa, Sydonja Tetmajerowa i Mendel Sperling w dowód uskutecznionej publikacji i doręczenia tego wyroku własnoręcznie się podpisały w dowód czego mój urzędowy podpis. Nowy Sącz, dnia 23. grudnia 1861 Juljan Gutowski mp c. k. notarjusz. (L. S.) Am 23. Dezember 1861 sub R. p. 10562 verbucht k. k. Steueramt N. Sandec 23. Dezember 1861 Schrom mp. Wpisać uchwalono w radzie c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 5. marca 1862 Czajkowski mp., ażeby takowe dokumenta w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego edykta w gazecie lwowskiej tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, ileże w razie przeciwnym takowe za umorzone uznane będą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. stycznia 1872.

(566 1—3) **Licitations-Ankündigung.**

Nr. 1580. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß bei derselben wegen Verpachtung des Fleisch-Verzehrungs-Steuerbezuges in dem Pachtbezirke Cieszanów mit Oleszyce, Narol und Lipsko sammt 49 Ortschaften nach der III. Tarifsclasse auf das Jahr 1872 mit stillschweigender Erneuerung auf das zweite und dritte Jahr, oder unbedingt auf 1 oder drei Jahre bei Vorbehalt der Bestätigung der Pachtdauer am 18. März 1872 von 8 bis 12 Uhr Vormittags eine öffentliche Versteigerung abgehalten werden wird.

Der Fiscalpreis beträgt 2830 fl. öst. W.

Schriftliche Anbote belegt mit dem 10perc. Vadium sind bis zwei Uhr Nachmittags des dem Licitationstermine unmittelbar vorhergehenden Tages beim k. k. Vorstande der Finanz-Bezirks-Direction einzubringen.

Die Licitations-Bedingnisse sammt dem Verzeichnichnisse der zu diesem Pachtbezirke gehörigen Ortschaften können hieramts oder bei den Finanzwache-Commissären des Przemyśler Finanzbezirks eingesehen werden.

Przemyśl, am 26. Februar 1872.

(567 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 19. Wydział samborskiej izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że p. Dr. Józef Byk w listę adwokatów z siedzibą w Drohobyczu wpisany został

Sambor, dnia 1. marca 1872.

(569 1—3) **E d y k t.**

L. 3801. C. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie §fu 62 ordynacyi konkursowej zezwolił na otwarcie konkursu na majątek M. Ehrenpreisa, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy popołożonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje. — Komisarzem konkursowym ustanawia się Rskr. p. Ettmajera a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata Dra. Korczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Hajdukiewicza.

Wierzyciele wzywają się niniejszem, aby na terminie dnia 14. marca 1872 przed komisarza konkursowego wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby proces w toku znajdował do dnia 13. maja 1872 w c. k. sądzie krajowym podług przepisów ordynacyi konk. unikając szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 14. czerwca 1872 o godzinie 10tej zrana oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa ich pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych. w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Kraków dnia 27. lutego 1872

(572 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2338 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że Tomasz i Marya Zielińscy wnieśli przeciw Alexandrowi Pogórskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu ewentualnie tegoż spadkobiercom z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym o extabulacyi niektórych praw i obowiązków z punktacyi dto 12. lipca 1850 o najem wypływających na realności pod l. 409 st./951 n. w Tarnopolu położonej jak Dom. 5 pag. 165 n. 3 h. zaintabulowanych pozew de pr. 22. lutego br. do L. 2338 wskutek czego do ustnej rozprawy termin na 26. marca 1872 na 10 godz. zrana w tutejszym sądzie wyznaczono, pozwanemu Aleksandrowi Pogórskiemu ewentualnie tegoż niewiadomym spadkobiercom na kuratora tutejszego adw. Dr. Żywickiego ustanowiono i temuż pozew doręczono.

Wzywa się zatem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Alexandra Pogórskiego, a względnie tegoż niewiadomych spadkobierców — aby na powyższym terminie bądź osobiście w sądzie stanęli, lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, inaczej z opieszałości ich wypływające złe skutki przepisane im będą.

Tarnopol, dnia 26. lutego 1872.

(573 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3750. Cieszanowski c. k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy wekslowej 120 zł w. a. z przynal. Szymonowi Holfesowi przeciw Jakóbowi Borzym jako spadkobiercy Walentego Borzym przyznanej, odbędzie się w dniu 18go marca 1872, 15. kwietnia 1872 i 13. maja 1872, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w tutej-

szym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 215 w Narolu mieście położonej, a to pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania przyjmuje się wartość szacunkową w kwocie 256 zł w. a.

2. Każdy chęć kupienia majacy jest obowiązanym kwotę 50 zł. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

3. Na pierwszych dwóch terminach powyższa realność tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, na trzecim zaś nawet niżej ceny szacunkowej za jakokolwiek bądź cenę zostanie spredaną.

Reszta warunków, jakoteż protokół egzekucyjnego opisania i oszacowania pomienionej realności mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Cieszanów dnia 14. grudnia 1871.

(539 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5043 cyw. C. k. sad powiatowy w Gorlicach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości gminy miasta Gorlice w sumie 723 złr. 50 ct. w. a. wraz z kosztami egzekucyjnemi w ilości 18 złr. $84\frac{1}{2}$ ct. w. a, 7 złr. 73 ct. i 22 złr. 52 ct. w. a. przyznanemi, odbędzie się przymusowa sprzedarz realności pod Nr. 122 w Gorlicach położonej, w tabuli miasta Gorlic w Tom. III na str. 413 w poz. 11 st. czyn. na imię zmarłych małżonków Sugi i Esterę Weinfeldów intabulowanej a obecnie do nieobjętej masy spadkowych tychże małżonków należącej — w tutejszym c. k. sądzie powiatowym w dwóch terminach a to dnia 3. kwietnia i dnia 24. kwietnia 1872 o godzinie 9 przedpołudniem pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową w kwocie 1566 złr. 10 ct. w. a a ta realność w wyznaczonych dwóch terminach niżej tej wartości szacunkowej sprzedaną nie będzie.

2. Każden z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 157 złr. w. a — To wadyum ma być złożone albo w obligacyach publicznych rządowych lub krajowych na okaziciela opiewających, albo w listach zastawnych c. k uprzyw. Banku narodowego lub galicyjskiego Towarzystwa kredytowego w obligacyach pierwszeństwa kolei przez c k. rząd poręczonych, biorąc takowe według kursu ostatniego gazety wiedeńskiej.

3. Gdyby na pierwszych dwóch terminach kupiciel wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za cenę szacunkową się nieznalazł, tedy do ułożenia warunków sprzedaży ułatwiających, wyznacza się termin na 15. maja 1872 o godziuie 9 rano, na który powołuje się wszystkich wierzycieli hypotecznych, poczem nowa licytacya wyznaczoną będzie, na której sprzedaż nawet niżej ceny szacunkowej nastąpi.

4. Wyciąg tabularny, opis i akt oszacowania znajdują się w tutejszo sądowej registraturze, gdzie przejrzane lub odpisane być mogą.

Gorlice, dnia 7. lutego 1872.

(543 2—3) **E d y k t.**

Nr. 11047 C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia pozwanego Karola Doroszyńskiego za granicą w Kaliszu w królestwie polskiem mieszkającego, że na prośbę S. Solzera z dnia 16. sierpnia 1872 L. 2876 uchwałą sądu tego z dnia 17. stycznia 1872 L. 2876 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 22 złr. w. a. z pn wydanym i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adw. Dr. Moszyńskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 27. lutego 1872.

(547 2—3) **E d y k t.**

L. 17240. Ze strony c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego niniejszem się uwiadamia, że Jan Zadurowicz na dniu 28. lipca 1865 w Korniczu z pozostawieniem kodycylarnych rozporządzeń swojej ostatniej woli zmarł, wykluczając kodycylem z daty Kornicz dn. 14. kwietnia 1864 swoich braci i sióstr rodzonych jak niemniej tychże wszystkich prawnych następców od dziedzictwa spadkowego po sobie.

Gdy miejsce pobytu powołanych na mocy ustawy do tej spuścizny niektórych spadkobierców, mianowicie pp. Jana Krzysztofowicza, Tekli z Krzysztofowiczów Szymonowiczowej, Teofili z Zadurowiczów Słoneckiej, Rozalii z Asłanów Gątkiewiczowej, Kajetana Asłana, Maryi z Asłanów Teodorowiczowej, Jana Hołubacza, Józefy Moradowicz, Rozalii Moradowicz, Antoniego Hołubacza, Grzegorza Hołubacza, Dominika Hołubacza, Kajetana Hołubacza, Deodata Hołubacza, Grzegorza Czuczawy, Rypsymy z Czuczawów Kasprowiczowej sądowi nie są znane, przeto wzywa się wymienionych spadkobierców, aby się w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego licząc w sądzie zgłosili i swoje oświadczenia się do spadku rzeczonego wnieśli, inaczej bowiem postępowanie spadkowe ze zgłoszonemi spadkobiercami i kuratorem dla obecnie wezwanych spadkobierców w osobie p. adwokata Dra. Tutaka zamianowanym przeprowadzone zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego

Stanisławów, dnia 30. grudnia 1871.

(548 2—3) **E d y k t.**

Nr. 18068. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Zawalnickiego, iż na prośbę Eisiga Klein tusądową uchwałą z dnia 23. lipca 1870 do L. 7987 na podstawie dokumentu ustępstwa z dnia 8. czerwca 1870 dozwolono intabulacyą Eisiga Kleina za właściciela $1/6$ części realności w Stanisławowie pod Nr. 65/91 $2/4$ położonej do Józefa Zawalnickiego należącej — że dla Józefa Zawalnickiego ustanowiono kuratora w osobie adw Dr. Szydłowskiego i temuż kuratorowi uchwała tabularna doręczoną została.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 30. grudnia 1871.

(549 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2098 cyw. C. k. sąd obwodowy tarnopolski zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych pp. Konstantyna Senika i Filipa Juchnickiego że w skutek podania Simona Zilza z dnia 7. lipca 1869 L. 8057 uchwałą z dnia 12. lipca 1869 L. 8057 intabulacya Simona Zilza za właściciela pół dnia pola w Tarnopolu położonego dotąd na imię Konstantyna Senika zaintabulowanego dozwoloną została, że naresz cie celem doręczenia tej uchwały Konstantemu Senikowi i Filipowi Juchnickiemu kuratora w osobie p. adw. Dr. Sternklara z zastępstwem p. adw. Dr. Axelrada się ustanawia zawzewając kurandów, by celem zawarowania możliwych swych praw, bądź przez pełnomocnika postanowili, bądź do kuratora się udali.

Tarnopol, dnia 19. lutego 1872.

(551 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3022. Z dniem 1. marca b. r. zaprowadzoną będzie między Husiatynem a Kopeczyńcami jazda posłańcza jako drugie codzienne połączenie, która w następującym porządku kursować będzie.

Z Husiatyna o godz. 4 m. — po południu.
W Kopeczyńcach o 6 godz. 45 m. „

Dochodzi w Kopeczyńcach do jazd osobowych do Czortkowa i z Czortkowa do Tarnopola.

Z Kopeczyniec o 5 godz. rano.
w Husiatynie o 7 godz. 45 m. rano.

Odchodzi po przybyciu poczty osobowej z Czortkowa do Tarnopola.

Temi jazdami posłańczemi przesyłać będzie można listy i posełki wartościowe wszelkiego rodzaju, posyłki pakunkowe, jednak tylko do 25 funtów pojedyńczej wagi

Co się do powszechnej wiadomości podaje

Lwów, dnia 22. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 3022. Vom 1ten März l. J. angefangen wird zwischen Husiatyn und Kopeczyńce eine Bothenfahrt als zweite tägliche Verbindung eingeführt, welche in nachstehender Ordnung verkehren wird.

Von Husiatyn um 4 Uhr — M. Nachmittags.
in Kopeczyńce um 6 „ 45 „ „

Influirt in Kopeczyńce zu den Personenfahrten von Tarnopol nach Czortków und von Czortków nach Tarnopol.

Von Kopeczyńce um 5 Uhr Früh
in Husiatyn um 7 Uhr 45 M. Früh.

Geht ab nach Ankunft der Personenpost aus Czortków nach Tarnopol.

Mit diesen Bothenfarten werden Brief- und Fahrpostsendungen jeder Art, Frachten jedoch blos bis zum Einzelngewichte von 25 Pfund befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 22. Februar 1872.

(556 2 - 3) **Ogłoszenie.**

L. 763. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, iż na żądanie p. Izraela Löwy a na zaspokojenie sumy 150 w. a. z przyn. odbędzie się na audyencyach sądowych w dniu 8go kwietnia, 6go maja i 10go czerwca 1872, zawsze o godzinie 10tej rano w kancelaryi podpisanego sądu egzekucyjna sprzedaż sumy zł. pol. 6000 ś. p. Franciszka Jakubowskiego własnej kaucyą notaryalną stanowiącej, a na dobrach Radwanowice, Mąkowszczyzna, Jordanowszczyzna i Gatka hipotecznie ubezpieczonej

Wadyum wynosi złr. 150, a suma egzekwowana dopiero na trzecim terminie licytacyjnym niżej swej nominalnej wartości sprzedaną będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Krzeszowice, dnia 20. lutego 1872.

(561 2 3) **K o n k u r s.**

L 9305. Przy lwowskiej c. k. kasie krajowej jest do obsadzenia posada oficyała z płacą w kwocie rocznych 800 zł. w X. klasie urząd. a ewentualnie posada asystenta z płacą w kwocie rocznych 600 w XI klasie urząd.

Starający się o te posady mają przedłożyć odnośne podania lwowskiej c. k. krajowej dyrekcyi skarbu do trzech tygodni w przepisanej drodze, załączając dowody dobrze odbytych egzaminów z rachunkowości państwowej, tudzież z przepisów kasowych i dokładnej znajomości języka krajowego, mają nareszcie podać stosunki pokrewieństwa z urzędnikami c. k. głównej kasy krajowej lub też c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 25. lutego 1872.

(510 3—3) **O g ł o s z e n i e.**

Nr. 2045. Stanisławowski c k. sąd obwodowy odnośnie do edyktu z dnia 19. grudnia 1871 do l. 18513 et 18527 niniejszem wiadomo czyni, że uchwałą z dnia dzisiejszego potwierdzonym zos ał zdziałany przez wierzycieli przy terminie 25. stycznia 1872 wybór Dawida Landy na zarządcę masy rozbiorowej Aschera Jonasa - Dr. Maxa Trachtenberga na tegoż zastępcę, wreszcie Herscha Kindlera, Adolfa Kindlera i Józefa M. Landy na wydział wierzycieli.

Stanisławów, dnia 10. lutego 1872.

(511 3 3) **E d y k t.**

Nr 461 cyw. C. k. sąd powiatowy w Jaśle zawiadamia Piotra Macugę, iż na skutek prośby Lejby i Pesli Jortnerów dozwolono zaintabulowanie i h za właścicieli realności Nr. k 22 w Jaśle

Gdy miejsce pobytu Piotra Macugi nie jest wiadome, przeto ustanowiono kuratorem dla niego tutejszego adw. Dr Bieńczewskiego i jemu dotyczącą rezolucyę doręczono

Z c. k. sądu powiatowego

Jasło, dnia 30. stycznia 1872.

(536 3 —3) **E d i k t.**

Nr. 3658. Das k. k. Bukowinaer Landes- als Handelsgericht hat die Eröffnung des kaufmännischen Concurses über das gesammte wo immer befindliche bewegliche und über das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 28. December 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen der unter der Firma Hilsenrad und Holdengräber zum Betriebe einer Galanteriewaarenhandlung in Suczawa protokollirten aus den offenen Gesellschaftern Moses Hilsenrad wohnhaft in Kołomea u. Jacob Holdengräber wohnhaft in Suczawa bestehenden Handelsgeschäft, dann über das Privatvermögen der beiden eben genannten offenen Gesellschafter der erwähnten Handels-Gesellschaft Moses Hilsenrad Kaufmann in Kołomea und Jacob Holdengräber Kaufmann in Suczawa bewilligt, und dem k. k. Landesgerichtsrath Oehl zum Concurscommissär, den Hrn. Landesadv. Dr. Fleischer in Czernowitz zum einstweiligen Massa-Verwalter und zu dessen Stellvertreter den Hrn. Landesadv. Dr. Atlass in Czernowitz bestellt.

Die Gläubiger werden somit aufgefordert, bei der auf den 21. März 1872 Vormittag 10 Uhr hiergerichts vor den Concurscommissär angeordneten Tagfahrt unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege, ihre Vorschläge über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und eines Stellvertreters desselben zu erstatten und die Wahl eines Gläubigerausschusses vorzunehmen, ferner werden alle diejenigen, welche gegen die gesellschaftliche und die oben bezeichneten einzelnen Concursmassen einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Ansprüche, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis zum 30ten April 1872 bei diesem k. k. Landesgerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in der hiemit auf den 3. Mai 1872 Vormittags 10 Uhr vor dem Concurscommissär angeordneten Liquidirungs-Tagfahrt, zur Liquidirung und Rangsbestimmung zu bringen.

Diejenigen Gläubiger, welche nicht in dem Orte, wo der Concurscommissär seinen Amtssitz hat, oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zur Empfangnahme der Zustellungen nahmhaft zu machen, widrigens auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden würde.

Den, bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters und die Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens, zu berufen.

Letztere Tagfahrt ist auch zur Zustandebringung der im §. 68 der Concursordnung- bezeichneten Ausgleichung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen werden durch das Amtsblatt der Czernowitzer Zeitung erfolgen. Die Verhandlung über jeden dieser Concurse aber abgesondert geführt werden.

Vom k. k Landesgerichte.

Czernowitz, am 22. Februar 1872.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.